

Especial CGT-PV
front al
desmantellament
del Sector Públic

pàg. 3, 4 i 5

Joventut CGT-PV

pàg. 6

31-O Vaga General: eina obrera per a la desobediència

Manifestació CGT a València el 15-S

PÀG. 2: EDITORIAL LA VAGA GENERAL NECESSÀRIA
PÀG. 6: NOU ERO EN FORD ALMUSSAFES
PÀG. 7: JORNADES LLIBERTÀRIES I ANARCOSINDICALISTES
+ CONTES LLIBERTARIS
PÀG. 8: ENTREVISTA AMB JOAN PINYANA,
SECRETARI GENERAL CGT-CASTELLÓ

Secretariat
Permanent del
Comité Confederal

Avgda. del Cid 154
46014 València (L'Horta).
Tels.: 96 383 44 40
96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47
www.cgtpv.org
sec.general@cgtpv.org

FEDERACIONS LOCALS I COMARCALS

FL de València.
Avgda. del Cid 154
Tel. 96 383 44 40
Fax 96 383 44 47
46014-València (L'Horta).
fed.local@cgtvalencia.org

- SP de la FL de València, tel. 96 383 44 40
- Sindicat de Metall, Energia i Minería, tel. 96 313 43 50
- Sindicat de Neteja, tel. 96 313 43 51
- Sindicat de Transports, Comunicacions i Mar, tel. 96 383 53 73
- Sindicat de Banca, Estalvi i Assegurances, tel. 96 383 53 74
- Sindicat d'Administració Pública, tel. 96 383 45 08
- Sindicat d'Oficis Diversos, tel. 96 383 45 25
- Sindicat d'Alimentació, Comerç i Hosteleria, tel. 96 313 41 39

Serveis Afiliats:

Biblioteca Llibertària "Ferrer i Guàrdia", Àrea de la Dona, Serveis Socials, Gabinet de Salut Laboral i Ambiental, Servei Sindical de Normalització Lingüística.

SU del Camp de Morvedre i l'Alt Palància.

C/ del Treball, 21, baix
Tel. 96 269 86 33
46520 Port de Sagunt (València)
cgtportsag@gmail.com

FL de Benidorm.

C/ de la Gaviota, 4
Tel. 96 680 65 80
Fax 96 680 65 80
03501 -Benidorm (Alacant)
Apt. Correus 125 (CP: 03501)
cgtbenidorm@cgtpv.org
cgtbenidorm@gmail.com

FL d'Alacant.

C/ José Reus García, 3 Entpta. Dcha.
Tel. 96 518 22 11
03010 - Alacant (L'Alacanti)
alacant@cgt.es

FL d'Alcoi.

C/ Echegaray 10 baix
Tel. 96 554 71 46
Fax 96 554 71 46
03800-Alcoi (Alacant-L'Alcoià)
f.l.alcoi@cgtpv.org

FL La Safor-Gandia.

C/ Pintor Sorolla 39 baix
Tel. 96 287 70 60
Fax 96 287 70 60
46700-Gandia (València-La Safor)
cgtlasafor@terra.es

FL de Puçol.

C/ Castell de Morvedre 12-1er. dreta.
Tel. 96 146 54 54
Fax 96 146 54 54
46530-Puçol (València-L'Horta)
cgtpuçol@telefonica.net

FIC de Castelló.

C/ Cerdan de Tallada 23 entresòl
Tel. 96 425 06 36
Fax 96 425 06 36
12004-Castelló-La Plana
cgtkastello15@gmail.com

Fundació Ferrer i Guàrdia.

Avgda. del Cid 154 baix
Tels. 96 383 44 40
46014-València (València-L'Horta)

editorial

31-O, LA VAGA NECESSÀRIA

Ja falta molt poc per al 31 d'octubre, eixa data que tota la militància confederal i els moviments socials tenim marcada en el nostre calendari emocional des de fa setmanes. Aquesta és, probablement, la primera ocasió en què una VG és tan important per als treballadors com per a la resta de sectors socials: aturats, pensionistes, estudiants, usuaris i empleats dels serveis públics, joves, immigrants, ecologistes, famílies amenaçades de desnonament per no poder pagar la hipoteca, etc.

No es pot acusar a la CGT de precipitació, oportunisme o absència d'esperit unitari a l'hora de convocar aquesta pròxima Vaga General. Una Conferència de Sindicats, dos Congressos, una dotzena de Plenàries i infinitat d'assemblees locals i de sector s'han celebrat al llarg dels dos últims anys, i han anat marcant els passos de la CGT fins a l'anunci de la Vaga General per a 31-O, llançat en l'última Plenària Confederal.

Constants i reiterades han sigut també les propostes a altres organitzacions per a una convocatòria unitària, tant al conjunt dels sindicats de classe com al sindicalisme alternatiu i, molt especialment, a les organitzacions anarcosindicalistes CNT i Solidaritat Obrera. Cartes, cridades de telèfon i reunions s'han vingut succeint –majoritàriament a iniciativa de

CGT– durant mesos sense que els nostres òrgans de gestió hagen aconseguit l'anhelat consens per a llançar la Vaga General que les retallades constants i el creixent malestar social fan necessària.

Quant a la data, és evident que ni aquesta ni cap altra poden agradar a tothom, però calia posar un dia i –després de molt debat– es va optar pel què semblava el millor. En el Comité Confederal s'haguera preferit fixar-la per al 26-S, per a fer-la coincidir amb la què s'havia convocat a Euskadi pels sindicats nacionalistes, CGT i CNT, però ja no donava temps material per a preparar-la.

No és casual que s'haja triat el 31 d'octubre. Si volem que la Vaga General tinga la màxima efectivitat ja no podem pensar només en les fàbriques que paren; en aquests moments la VG ha de colpejar al capitalisme també en altres àmbits com el consum o els serveis (especialment el transport). Necessitem que la Vaga General impliqui que a tota la societat, no solament a la classe treballadora. Tenint en compte aquests aspectes, la data del 31-O semblava la més indicada: hi havia temps per a la seua difusió, la mobilització i el malestar social estarien al punt àlgid i ser vespra d'un llarg cap de setmana afectaria molt més al transport i el consum, sense minvar la seua eficàcia en els centres de treball.

Recordades les raons i actuacions que ja s'han comunicat a la militància, allò que a tots els ens de l'organització ens correspon ara és treballar sense descans per l'èxit de la Vaga General. Un èxit que la CGT no cerca per a les seues sigles, sinó per al conjunt les lluites i moviments socials.

És molt el que ens juguem com a treballadors i com a teixit social. El capitalisme i els governs al seu servei han llançat un atac permanent a tots els nostres drets, a les conquestes d'aquells que ens van precedir en la lluita. Si no donem una resposta ferma i contundent, les retallades no van a parar: hipotecaran les nostres vides, les dels nostres majors i les dels nostres fills.

La convocatòria no és solament de la CGT, encara que siga el nostre sindicat el que la va legalitzar. Hem de seguir convidant a sumar-se activament a ella a la totalitat del sindicalisme i al teixit social, sobretot a la militància de base que no entén d'estratègies polítiques i comença a estar farta que les cúpules seguisquen reclamant els pactes socials i evitant la convocatòria de la Vaga General que el carrer ve exigint.

ANTONIO PÉREZ COLLADO
Secretari General CGT-PV

ACCIÓ DIRECTA

PROGRAMA D'INFORMACIÓ SOCIAL I LABORAL DE CGT-PV

Tots els dimecres, de 16 a 18 h.

ESCOLTA'L I PARTICIPA!! a RÀDIO KLARA 104.4. FM i www.radioklara.org

NEOLIBERALISME VERSUS SERVEIS PÚBLICS

Destrucció de llocs de treball públics, administració paral·lela i privatització

// Les retallades afecten a la major part de la població en les seues necessitats bàsiques mentre les classes privilegiades no acusen els efectes del que han volgut denominar "crisi" però que és una estafa en tota regla a la classe treballadora //

KIKE PERIS
CGT-Generalitat Valenciana

Les retallades en despeses socials, en serveis públics essencials per a la ciutadania, com són la sanitat, l'educació o els serveis socials, ocupen el major percentatge en el global de les retallades pressupostàries de les Administracions Públiques. Partides pressupostàries destinades a despesa militar, finançament de l'església catòlica, finançament de partits polítics o dels sindicats domesticats, quasi no pateixen rebaixes importants (en 2012 les retallades en el Ministeri de Defensa són del 11%, en el de Sanitat del 14% i en el d'Educació i Cultura del 21,9%).

Les retallades afecten a la major part de la població en les seues necessitats bàsiques, mentre les classes privilegiades pràcticament no acusen els efectes del que han volgut denominar "crisi", però que constitueix una estafa en tota regla a la classe treballadora.

El sistema econòmic-polític-social necessita autoprotegir-se i els elements que garanteixen la seua supervivència han d'estar ben alimentats per a complir el seu paper essencial de frenar qualsevol reacció organitzada de la ciutadania, que cada dia incrementa el seu descontentament i frustració davant el cúmul d'injustícies que ha de suportar.

Les retallades en la despesa pública social estan tenint la seua repercussió evident en l'ocupació pública, creix de forma desafortunada la destrucció de llocs de treball de qualitat en les Administracions Públiques, responsables de la prestació d'altres serveis públics.

Segons dades de l'INE del segon trimestre de l'any, el descens d'empleats del sector públic és d'un 5,5% pel que fa a 2011. Les Comunitats Autònomes, que suposen el 60% de l'ocupació pública (sense explicar les seues empreses públiques, que constitueixen un bloc que reuneix les de totes les administracions), acumulen la major part de la retallada (27.000 llocs de treball destruïts), encara que estan per darrere en la comparació anual (-4%), de l'Administració central (-5,4%), les empreses públiques (-4,9%), i sobretot, dels Ajuntaments (-11,3%), que se situen en els nivells d'ocupació de 2005.

Aquest descens de l'ocupació pública suposa la correlativa degradació dels serveis públics.

En el cas de la Generalitat Valenciana, el Govern Valencià

ha executat i anunciat nombroses retallades, que ja han afectat al personal funcionari interí de l'Administració del Consell, que ha patit nombrosos acomiadaments, així com una reducció de jornada del 25% amb la seua reducció proporcional de salari.

Les majors retallades s'anuncien en l'anomenat sector públic empresarial. El Govern Valencià ha anunciat que acomiadarà a més de 5.000 empleats públics, el que suposa entre el 40 i el 50% dels empleats.

El cost benvolgut per a executar els Expedients de Regulació d'Ocupació (ERO) previstos pel Consell en aquest sector ascendeix a 60 milions d'euros.

Però, per què ha crescut tant el personal del sector públic empresarial i tan poc el personal funcionari en els últims anys?

Segons el Compte General de la Generalitat corresponent a 2011, l'anomenat sector públic empresarial de la Generalitat disposa de 12.136 empleats que generen una despesa anual de 462 milions d'euros.

El nombre d'ens públics, que constitueixen una verdadera administració paral·lela de la Generalitat, ascendeix a més de 130.

Les societats, els ens i les fundacions públiques de titularitat autonòmica li van costar a les arques de la Generalitat 2.600 milions d'euros, al marge d'arrossegar un forat de 5.000 milions d'euros, segons el conseller d'Economia.

Segons informació periodística, d'eixos 12.000 treballa-

La funció pública com a tal, al servei de la ciutadania i no del polític de torn, el seu paper al servei dels interessos generals està en perill

dors, més de 4.000 podrien haver accedit al lloc de treball en empreses públiques o fundacions a través d'una entrevista personal, sense que s'haja recorregut als principis de mèrit, capacitat, igualtat d'oportunitats i publicitat.

El cost anual d'aquestes 4.000 persones suposa una despesa de més de 139 milions d'euros, d'acord amb les dades que reflecteix el Compte General.

Poc es pot afegir sobre algunes de les raons del creixement "en fals" de l'ocupació pública en els últims anys, que és

causa i efecte alhora de la corrupció política que viu el país.

El poder polític, qualsevol que siga el color, ha creat una Administració paral·lela a través d'una tipologia diversa d'entitats, com a empreses públiques, fundacions, consorcis, etc, amb dues finalitats principalment: endollar a amics, familiars, afins i gent de partit (recordem el que és el vot captiu, i així entendrem millor perquè segueixen guanyant unes eleccions després d'haver-se destapat tanta corrupció), i d'altra banda, desprofessionalitzar l'Administració, per a obtenir les decisions administratives a la mesura del poder polític i beneficiar als "amics" del poder.

El polític no és corrupte en solitari, necessita la col·laboració i implicació necessària d'empleats de l'Administració. Ja és hora de començar a destapar a tots els responsables de la corrupció.

Els endollats pel poder polític corrupte han d'eixir per la mateixa porta falsa per la que van entrar. I han de convocar-se els corresponents processos selectius que complisquen la Constitució i la Llei per a dotar a l'Administració Pública del personal professional i independent necessari per a la prestació de serveis públics de qualitat. Els diners del rescat a la banca ha d'anar íntegrament a la mi-

llora dels serveis sanitaris, educatius i socials.

La funció pública com a tal, al servei de la ciutadania i no del polític de torn, dotada de personal professional qualificat i seleccionat mitjançant criteris de mèrit, capacitat i publicitat, com exigeix la Constitució, està desapareixent, el seu paper de garant de la legalitat i la satisfacció dels interessos generals està en perill.

L'Administració paral·lela creada pels polítics corruptes ha pres el relleu i açò significa el final de l'objectivitat i imparcialitat en la gestió dels assumptes públics. Polítics corruptes i empleats dòcils "a les seues ordres" és una combinació letal, és igual a la mort d'allò públic.

D'altra banda, els polítics corruptes s'han encarregat de desprestigiar la gestió pública per a justificar la privatització.

El PP porta governant en la Generalitat 17 anys, i ha gestionat el sector públic en benefici d'interessos privats. Ara, diuen que allò públic, que han gestionat ells, no funciona. L'han desprestigiat i així justifiquen la privatització massiva dels serveis públics. Estem permetent que lliuren el patrimoni públic, de tots, als seus amics a preu de saldo.

Més info: <http://cgtgeneralitat.blogspot.com.es>

Vaersa amenaça a la CGT per revelar en premsa incentius irregulars

La Confederació ha rebut una carta d'un despatx privat d'advocats on, en nom de l'empresa pública Vaersa, s'amenaça amb emprendre accions legals per una suposada revelació de les dades dels directius que cobraren irregularment dos milions d'euros en complements de productivitat il·legals.

La campanya "Anem a destapar el saqueig" pica, i molt.

NEOLIBERALISME VERSUS SERVEIS PÚBLICS

Negociar les retallades o defensar la Universitat Pública?

EMILIA MORENO
CGT-Universitat de València

La Universitat és un estupend camp d'observació del que ocorre en l'administració pública, açò sí, amb les seues xicotetes o grans variacions, perquè encara ens volen fer creure que la culpa de totes les mesures les té el PP i que l'equip rectoral treballa per a minimitzar els seus efectes.

En aquests últims mesos tot són rumors, enraonies, novatxes, reunions de caps, mitges paraules quan tornen... ens ampliaran la jornada laboral? quan? com? Els pressupostos han sigut ja publicats, i la universitat no diu res i ens deixa coent-nos en els nostres rumors.

Per ací es va sentint que per als qui no tenen exclusiva no hi ha volta de fulla, són dues hores i mitja més sí o sí, però per als qui la tenen pot ser menys? I què s'opina? Perquè la Universitat no diu res i fomenta l'enfrontament?

Hi ha Caps de servei que ja es freguen les mans pensant a obrir dues vesprades a la setmana, hi ha qui amb major comprensió, opina que hauria de deixar que siguen els qui treballem qui adaptem l'horari, ja que ens castiguen amb més hores i menys salari. Què opina la Universitat?

Per no parlar de la paga extra. Tot són solucions màgiques, si avancem la paga de juny a gener cobrem de seguida, recorreguem els quinze dies de juliol que potser no ens paguen...

Estem veient com cada dia es va deteriorant la qualitat de la Universitat, del seu servei, del seu finançament, del treball. Estem veient com cada dia ens demana una mica més a canvi de molt menys. Estem veient com els vells vicis de balafament, nepotisme, paternalisme, classisme segueixen vigents sense que els perjudique la crisi mentre que a nosaltres cada dia ens anuncien amb una nova mesura, açò sí, amb cara compungida, perquè ells no poden fer res.

Hem vist com sí poden llevar al professorat d'alt bressol unes hores de docència, i damunt aconseguir que els sindicats li donem cobertura perquè d'eixa manera poden contractar per algun temps més a alguns associats, allargant la seua agonia.

Hem vist com a ningú se li ha tocat unes prejubilacions privilegiades i que si que han sagrat les arques de la Universitat, mentre que diuen resulta impossible contractar a ningú en serveis on ja no hi ha manera d'atendre tot el treball.

Des de CGT pensem que ja està bé, que no podem seguir retrocedint, que cada negociació en la qual entrem per a tractar de reduir les conseqüències d'una nova llei, decret, norma... no són sinó noves legitimacions d'ella, i per tant donar un nou pas arrere, que no solament no per res, sinó que és l'avantsala de la següent mesura, més restrictiva que l'anterior.

No hi ha voluntat per part del govern de millorar res, no volen una Universitat Pública i menys encara una Universitat on circulen lliurement les idees i el coneixement. Cada pas, cada mesura va dirigida a fer-nos desaparèixer i col·locar en el seu lloc una Universitat privada, elitista i censurada.

Els que regeixen les nostres Universitats solament haurien de fer una cosa: defensar-les no oblidar com és la seua funció i la seua comesa. Els Rectors i els seus equips, també el nostre, han sigut triats per a representar a la nostra Universitat, i per a complir amb la seua comesa; no n'hi ha prou amb tractar de minimitzar els efectes, ni mendigar el que per dret els corresponen, sinó exigir i per descomptat negar-se a complir allò que no és just ni legítim, per moltes lles que ho empare.

En el seu lloc ens fan xantatge oferint-nos una aplicació menys dura a canvi que reconeguem públicament que ells no són els responsables, i acceptant la major part de les retallades, perquè solament apliquen eixes solucions si signem tots els sindicats?

Per açò no podem entrar a negociar si ens obliguen a complir una hora més o menys, o si l'aplicació serà flexible o com diga el servei, ni a arrapar dos duros dels diners que ens estan robant.

Si volem parar aquesta reculada incessant, solament cal lluitar per TOT; volem tots els nostres drets laborals, volem tots el nostre salari, volem que la Universitat recupere la seua funció de divulgadora de la cultura i el coneixement en llibertat, sense les manipulacions empresarials, governamentals o econòmiques que l'estan asfixiant, volem una Universitat per a tota la població i no per a uns quants grups de pressió.

Si ens ho volen llevar tot, no és el moment de parar i dir ja prou?

+ info:
<http://www.uv.es/~cgt/cgt.htm>

No al desmantellament de la Radiotelevisió Pública Valenciana

VICENT MELO
CGT-RTVV

El passat 21 de juliol amb nocturnitat i traïdoria es va aprovar l'expedient de regulació d'ocupació a Radiotelevisió Valenciana, que deixarà al carrer a 1.195 treballadors.

La història de RTVV és una història del que va poder ser i no va ser. RTVV naix amb la intenció de vertebrar el País Valencià, fomentar la seva llengua, i ser un servei públic al servei de tots els valencians. Cap d'aquests principis es va aconseguir i durant molts anys ni tan sols es va intentar. Les paraules prohibides, el primer intent de privatització, l'ampliació a dit de la plantilla, els lloguers de la seu del Consell d'Administració, l'autorització per endeutar-se, Vicente Sanz, els assetjaments sexuals, la construcció del centre de producció de programes en uns terrenys llogats, les llistes negres, Jesús Sánchez Carrascosa, la fórmula 1, Pedro García, la Gürtel tot això ens porta als 1.200.000 milions d'euros de deute, a la manipulació informativa, al telefem, al desviament de fons i a tenir una audiència testimonial.

El període de consultes de l'ERO ha estat un paripé, a nivell d'exemple, els representants dels treballadors, li vam fer una proposta a l'empresa, per la qual amb el mateix cost que pensen gastar en personal anualment es quedarien 1.135 treballadors. Les baixes serien voluntàries, (vam proposar 40 dies per any treballat, amb un

màxim de 34 mensualitats, no arribava cap treballador de RTVV al màxim establert) i prejubilacions. El cost d'aquestes sortides de l'empresa, seria similar al que es gastaran en els 1.195 acomiadaments.

La proposta es va desestimar en el temps que costa dir no, aquesta va ser l'única resposta que va rebre cadascuna de les nostres propostes.

La resposta de l'empresa a la nostra negativa a signar l'ERO, no s'ha fet esperar, 50 expedientats amb l'amenaça d'acomiadament. Encara que ja ho hem dit, si pretenen acollonir, ho tenen malament, ells són els que haurien d'acollonir-se.

La intenció de l'empresa és clara, acomiadar la gent que li molesta, subcontractant fora, en clara cessió il·legal de treballadors, el que necessita.

Es va a estalviar diners? La resposta és no, l'intermediari siga de dins o de fora cobrarà, el que és clar que els treballadors subcontractats, no tindran les condicions laborals que tenen ara els treballadors de RTVV i per supòsit cobraran menys.

Som dels primers però no serem els últims, la dreta té la intenció d'aplicar les seves polítiques, individualitzar els beneficis i socialitzar les pèrdues, caigui pel camí qui caigui, i no pararan fins que no els parem.

Cal unir les lluites, mentre tractem de resoldre les coses empresa per empresa, servei per servei, no guanyarem res.

PER UNA VERITABLE VAGA GENERA

+info:
<http://cgtrtvv.blogspot.com.es/>

CGT Alacant
<http://cgt-alicante.es>

CGT Castelló
<http://cgtkas.blogspot.com.es/>

CGT València
<http://www.cgtvalencia.org>

CGT País Valencià
<http://www.cgtpv.org>

webs al País Valencià

NEOLIBERALISME VERSUS SERVEIS PÚBLICS

Fotos CGT-Tragsa: Imatges de l'incendi forestal ocorregut el mes d'agost en Torres de les Maçanes (Alacant) on moriren dos treballadors (un brigadista de Tragsa i un agent mediambiental de Vaersa)

Retallades públiques + política capitalista mediambiental = onada d'incendis al País Valencià

EQUIP COMUNICACIÓ
CGT-País Valencià

CGT insta al Conseller de Governació a que, com a mínim, repose els mitjans que va retallar en 2010 i adopte mesures urgents per risc extrem d'incendis a el País Valencià

La Confederació General de Treball va remetre el passat 26 de juliol una carta a Serafín Castellano en la qual exigeix que s'apliquen de forma immediata les previsions del PATFOR (Pla d'Acció Territorial Forestal) sobre mesures de prevenció en matèria d'incendis forestals i es dote de recursos la prevenció i extinció d'incendis

En el document passat per registre al Conseller de Governació, la CGT li assenyala com a responsable màxim polític en la decisió de quines són les mesures preventives i d'extinció que es duen a terme en l'àmbit del País Valencià. Així, en cas d'incendi, el sindicat posa l'accent que, si els recursos de prevenció i extinció foren els adequats, en un lapse de temps raonable el foc estaria controlat, cosa que evidentment no va

ocórrer en els incendis que van calcinar 50.000 hectàrees a principis de juliol.

En aquest sentit, per a CGT, la decisió de disminuir la dotació de mitjans per a l'extinció d'incendis forestals no es va correspondre en absolut amb els riscos posats de manifest per la documentació manejada pel propi Consell. I és que "l'assignació de mitjans i recursos per a la prevenció i extinció de possibles incendis en les àrees afectades va ser precisament la contrària a la què va haver d'adoptar-se d'acord amb criteris tècnic-preventius en matèria forestal" ja que Governació "va retirar mitjans d'extinció en zones considerades de risc greu d'incendi forestal".

En 2010, Governació "va retallar brutalment els mitjans destinats a l'extinció d'incendis forestals; es van suprimir 31 Brigades de Reforç i 17 Autobombes amb els seus mitjans personals, la qual cosa suposa la supressió de 380 brigadistes".

Després de demostrar que "la retirada dels mitjans no es va basar, com s'ha justificat, en raons tècniques que indicaren una disminució del risc i la perillositat d'incendis forestals, sinó

en raons de "indole pressupostària" sense cap rigor tècnic, ja que els estudis tècnics aconsellaven precisament tot el contrari", el sindicat adverteix que "l'increment del risc d'incendis en pràcticament tot el territori forestal de la Comunitat Valenciana, va haver de tenir com a conseqüència necessària l'increment de mitjans materials i humans amb el seu coherent manteniment i sustentació al llarg de tot l'any - contractació amb garanties totals d'estabilitat laboral, no precària i com a mínim per 9 mesos cadascuna de les brigades ("els incendis s'apaguen a l'hivern") - destinats a l'extinció d'incendis forestals i no, en absolut, la retirada de mitjans"

CGT insta per tant a què, amb la finalitat d'evitar una nova catàstrofe, s'adopten de forma immediata mesures urgents.

Finalment, CGT indica que els serveis jurídics estan realitzant una "valoració exhaustiva de les actuacions, omissions i responsabilitats a tots els nivells" contretes per Serafín Castellano i que s'adoptaran les "accions legals i de mobilització social que es corresponguen amb la magnitud de la irresponsabilitat demostrada".

CGT, membre de la Plataforma d'Afectades pels Incendis va participar en la manifestació del 27 de juliol a València.

Tan sols dues setmanes després, un altre incendi es cobrava la vida de dos treballadors...

CGT-PV anuncia la interposició d'una denúncia penal contra els responsables de les morts de dos treballadors de Tragsa que han donat la seua vida per salvaguardar els boscos de tots

De nou, la falta de previsió i coneixements tècnics, la retallada de mitjans humans i materials i l'absència de direcció professional, s'han cobrat vides de treballadors públics. Mentre el Govern de Mariano Rajoy es dedica a perseguir a jornaleros per "robar" paquets de cigrons i de galetes en Mercadona, la falta d'absoluta de preparació dels responsables polítics del medi ambient, començant pel Conseller de Governació, Don Serafín Castellano Gómez i els seus adlalters del Partido Popular, han demostrat la seua preocupació i anticipació, no pels incendis forestals, sinó per la celebració del 9 d'Octubre o si les Falles són el

19 de març o han de caure en dilluns per que a l'Incògnit Fabra així li plau.

Per a evitar que es procedisca a l'"arxiu judicial" per ser "imprevisible" que uns agents forestals es cremen en un incendi forestal, per a evitar que se'ns diga que "tot va ser una fatalitat"; per a evitar que el Sr.Castellano, o el Sr. Fabra, o la Sra. Sánchez de León posen cara de circumstàncies en el funeral dels companys, la CGT presentarà denúncia davant la Fiscalia de Sala Coordinadora de Salut Laboral, pel delicte contra la seguretat dels treballadors, amb resultat de mort, dels previstos en l'article 316 del Codi penal, advertint que dirigirà la seua acció penal contra els responsables polítics dels serveis d'extinció i contra els qui, podent haver remeiats els fets luctuosos no hagueren adoptat mesures preventives per a açò.

Vaja's, Sr. Castellano, no pot estar en el seu treball de màxim responsable de l'extinció d'incendis forestals, per estar dedicat a l'extinció de "focs " polítics –la pugna contra els campsistes, rusistes, etc.–, o bé al disseny del calendari de festes "patriòtiques".

Últims resultats eleccions sindicals

A continuació detallem els resultats obtinguts per CGT en les eleccions sindicals celebrades recentment

Indignat per l'actuació dels seus excompanys de sindicat en la Vaga General del 29-M, el ja exdelegat de CCOO ha decidit passar-se a la CGT. La Confederació compta doncs amb un nou representant dels treballadors en l'**Ajuntament de Carcaixent**, municipi de la comarca de La Ribera Alta (València).

En **M.A.T.S.A.**, el delegat triat és de la CGT.

CGT ha aconseguit també representació sindical en el **Banc de Sabadell** a Alacant, va obtindre 1 del 4 delegats.

Quant a **Telefónica Móviles**, on els treballadors elegien 9 representants, 2 d'ells són de CGT.

EMTE compta també amb uno nou representant sindical de la Confederació.

La plantilla de **ST Redes**

també ha votat per a elegir representació sindical i la CGT ha entrat amb 4 delegats de 9.

En **Silomar**, CGT ha obtingut l'únic delegat que es triava i a **IDP Lampshadec**, els resultats han sigut molt favorables amb 2 de 3 representants sindicals.

En **Cauchos Karey** (Agost, Alicante), CGT va obtindre 4 delegats dels 5 possibles.

Així, tots els representants en joc del col·legi d'especialistes i no qualificats són militants de la central anarcosindicalista.

L'enhorabona a totes i a tots els que han fet possible que la Confederació General del Treball siga una eina de lluita per als treballadors!

Més en www.cgtpv.org

JOVENTUT-ORGANITZACIÓ

En marxa la Coordinadora de la Joventut CGT-PV

Per tots és ben sabut que els joves són un dels col·lectius més afectats per l'actual context de crisi-estafa econòmica. Més preparats que cap altra generació, troben més dificultats que mai per accedir a unes condicions dig-

nes de vida i de treball. L'atur i la falta de perspectives han dut molts d'ells a l'emigració en busca d'un futur millor. Però també són molts els que han perdut la por, han decidit rebel·lar-se contra aquesta situació i intentar capgirar-la participant en la lluita social.

Des de la CGT del País Valencià, hem vist la necessitat que els joves atrets per les idees àcrates s'organitzen, i un grup de militants hem decidit

formar un grup de treball per fomentar la seua participació en la territorial. Es tracta d'un grup obert a la col·laboració de tothom i l'objectiu és crear un espai per a la joventut que es pugui consolidar amb el temps.

En endavant, trobareu més informació en la mateixa secció de la web de Rojo y Negro, a més d'una secció específica al Notícia Confederal on publicarem periòdicament articles relacionats amb el jovent. Esperem que la militància de CGT participe als espais que ara obrim i que els joves que encara no

militen troben un punt d'informació per conèixer-nos millor.

La Confederació General del Treball és una organització llibertària de treballadores i treballadors que volem una societat més justa, solidària i lliure. Front aquells que creuen en messies i líders carismàtics, defensem la democràcia directa, el federalisme, l'autogestió i el suport mutu. Per això, en la CGT tu ets el protagonista.

Vine amb nosaltres i participa! Salut!

Coordinadora Joventut CGT-PV

Nou ERO en la factoria de Ford a Almussafes

// La CGT s'ha oposat tant a la implantació obligatòria dels dissabtes com al nou ERO. Els expedients passats i present confirmen la sospita que el famós pacte UGT-Ford Europa suposava únicament sacrificis per a la plantilla //

SECCIÓ SINDICAL
CGT-Ford

Fins a final d'any la factoria de Ford a Almussafes va a estar afectada pels expedients de regulació d'ocupació, encara que altres mesures aprovades per la majoria del Comitè (UGT i CCOO) es perllongaran durant el primer trimestre de 2013... açò si no acorden un altre ERO nou.

Abans de les vacances d'estiu aquests dos sindicats van acceptar obligar a la gent a treballar 8 dissabtes (cosa que es va deixar de fer en 1980) sense cap compensació econòmica, a canvi –segons ells– que l'empresa no presentara cap expedient en el que resta d'any. En tornar a recórrer als ERO, aquests dissabtes s'han quedat en 5.

No obstant açò, només reprendre's el treball, l'empresa anuncia que es veu obligada a presentar un altre ERO. En aquest cas es proposa parlar la producció durant tres dies i reduir la jornada diària a 6 hores i 15 minuts durant els mesos d'octubre i novembre. Però quan encara no s'havia acabat el període de consultes, torna a cridar als sindicats per a comunicar-los que, com a conseqüència de la caiguda de les vendes a Europa, necessita ampliar aquest expedient i establir 6 dies de regulació i la reducció de jornada des d'octubre a final d'any.

La CGT s'ha oposat tant a la implantació obligatòria dels dissabtes com al nou ERO, per entendre que no existeixen suficients raons per a sotmetre a nous sacrificis als treballadors, que en poques setmanes han

vist com se'ls modifiquen la jornada de treball i les vacances, a més de la condemna a anar a l'atur –consumint més dies del temps generat de subsidi i cobrant el 80% del salari, ja que Ford només complementa fins a eixe percentatge– i de veure com la nova modalitat de reducció de jornada suposa la pèrdua durant el temps en què s'aplique del servei de menjadors.

Davant l'argument de la direcció i dels dos sindicats signataris sobre la necessitat d'anar a l'expedient per la baixada de les vendes, la CGT ha respost recordant que al novembre de 2011 ja li van signar l'ERO que estem esgotant ara amb altres 39 dies d'atur, i llavors no se sabia com anaven a anar les vendes.

També va posar la CGT sobre la taula la incongruència d'al·legar com a raó fonamental

Imatge d'una mobilització de CGT en les instal·lacions de Ford

de l'expedient la caiguda de les vendes a Europa del 12% i, no obstant açò, sol·licitar a la Generalitat una reducció de jornada per a l'últim trimestre que representa 25% de la jornada laboral d'eixe període. Un altre aspecte que xoca és que en les dades aportades per Ford s'estiga donant per perduda la producció dels dies que són canviats per dissabtes, quan eixa producció es farà en eixos tornos de dissabte que es programaran entre gener i març de 2013.

La CGT ha denunciat en les seues fulles i en les intervencions en els menjadors la política de retallades i pèrdua de drets en matèria d'horaris, vacances,

pauses, calendari, etc. que es veu imposant als treballadors amb el pretext d'una crisi que, segons sembla, només hem de pagar els de baix.

D'altra banda, aquests expedients vénen a confirmar les sospites que el famós pacte UGT-Ford Europa solament suposava sacrificis per a la plantilla; mentre les promeses de creació d'ocupació en la meitat de 2012 i altres perles, com la d'aconseguir el doble de la producció que realment es va a fabricar enguany, representaven el fals embolcall perquè el sindicat de l'empresa poguera seguir oferint ascensos i contractacions, prèvia afiliació, clar.

UNA VIDA DURA

H
U
M
O
R

La tira de FERRAN AGUT

BREUS

imatges de la mobilització

El 26-S la CGT, al costat d'altres col·lectius, sindicats i organitzacions combatives, va convocar una jornada de lluita, coincidint i en solidaritat amb la Vaga General a Euskadi, contra la reforma laboral, les retallades i el pacte social. A Alacant i València, milers de persones secundaren la convocatòria estatal. El lema unitari a Alacant fou "La crisi és el capitalisme. Amb Euskadi per la Vaga General" i a València "Solidaritat entre els pobles. Cap a la Vaga General".

En defensa de la Sanitat Pública, gratuïta i universal i la resta de serveis públics que volen liquidar, CGT-Castell està cridant a concentrar-se i manifestar-se tots els divendres. A més, el passat 6 d'octubre, La CAS-PV (Coordinadora Assembleària Antiprivatització de la Sanitat del País Valencià) va convocar una manifestació en defensa de la sanitat i el conjunt dels serveis públics en el marc de la setmana europea de lluita per la Sanitat Pública.

En la imatge, Irene Cuerda (Secretària General CGT-Aragó), Carmen Agulló (Professora UV) i Isabel Pérez (Secretaria de la Dona CGT) en el primer dels actes que conformaren l'homenatge confederal de la CGT a Mujeres Libres. València fa acollir novament, 75 anys després del Congrés de **Mujeres Libres** celebrat al Cap i Casal, unes completes jornades (tota la informació en el **Rojo y Negro**). D'altra banda, informem de la creació a Castelló de **Dones en**

Lluita, una coordinadora que "surgeix de la necessitat de tenir un espai per a dones a Castelló que aglutini a totes les dones dels moviments de l'esquerra anticapitalista. A la CGT, som poques, totes juntes podem tenir més força", informen des de **Dones CGT-Castelló**. "Volem donar-nos a conèixer com a grup reivindicatiu, és per això que convoquem tant homes com dones dels moviments socials de l'esquerra anticapitalista de la Plana: Casal Popular, CRTR, CGT, PCPE, Endavant, La Cosa Nostra, etc..."

JORNADES CULTURALS

Crònica de les Jornades Anarcosindicalistes de la CGT-La Safor

A principis de setembre, es van celebrar les jornades anarcosindicalistes organitzades per la CGT de la Safor. El primer acte va tindre lloc en la vesprada del dijous 6, on Antonio Pérez Collado ens va presentar el seu llibre "De la il·lusió a la indignación" en el què narra la seua experiència en la fàbrica Ford d'Almussafes. Durant la xarrada l'autor ens va explicar les seues experiències viscudes, anècdotes, lluites, il·lusions i decepcions....Després realitzarem un col·loqui entre els assistents on es va mostrar molt interès sobre la història de la fàbrica i de les seues condicions de treball, amb la participació de de alguna persona que també havia sigut treballador de Ford.

Durant la jornada del dissabte es va realitzar un menjar popular en el local del sindicat, què va transcórrer, com no podia ser d'una altra manera, en un ambient distès i de fraternitat. A continuació, ja a la vesprada, es va realitzar la xerrada-debat "El moviment llibertari en la transició", on van intervenir companys/es de l'ateneu llibertari Al Margen. Després d'una interessant intervenció on es va narrar el paper exercit pel moviment llibertari. D'aquest es va destacar la seua diversitat més enllà de l'anarcosindicalisme, ateneus, ràdios lliures, publicacions...

A continuació es va passar al debat, en el qual es van tocar diversos temes, llegat del nostre moviment, polèmiques internes, o amb altres organitzacions, tàctiques d'actuació, entre altres. Concloent com a aspecte més positiu la plasticitat, diversitat i aposta per la cultura dels llibertaris/es, així com el reflex dels seus practiques en unes altres moviments com el 15M, feminisme, ecologisme etc.

Des de la CGT de la Safor valorem positivament la realització de les jornades, solament trobant a faltar una major participació en elles. Creiem que aquest tipus d'activitats són necessàries i ajuden no solament a recuperar part de la nostra història, sinó aprendre de les experiències i idees d'altres companys/as, que ens poden servir d'eines per a la nostra activitat diària. Els assistents també van concloure la necessitat de realitzar més jornades com aquesta. Per a debatre i analitzar a tot allò que embolica al que denominem "La Idea" i servisca per a millorar la difusió, coordinació i posades en pràctica d'aquesta.

Finalment agrair una vegada més la participació dels companys/as de l'ateneu llibertari Al Marge i de manera especial a Antonio Collado, que va estar recolzant-nos durant totes les jornades amb la seua presència i intervencions.

Alexis Marco Poblet (SOV CGT-Gandia)

PROGRAMA
XIV JORNADES LLIBERTÀRIES
CGT-VALÈNCIA

jornad
esllibe
rtàries

(Secretari General CGT) i Enric Tarrida
(Secretari General CGT-València)

19h: Taula redona "La servidumbre voluntària: els perquès de l'obediència al poder"

Dimarts 11 desembre:
19h: Xerrada-debat "Crònica de les insubmissions"

Dimecres 12 desembre:
19h: Xerrada-debat "Les noves dissidències: assegurant el futur"

Dijous 13 desembre:
19h: Xerrada-debat "La consciència crea desobediència. El món del treball com a camp de batalla"

Divendres 14 desembre:
19h: Xerrada-debat "Organitzant la rebel·lia"

21h30: Festa de clausura

L'estratègia de la desobediència col·lectiva

Del 10 al 14 de desembre 2012 en el CCC Octubre (C/ Sant Ferran, 12 València) Amb Exposició fotogràfica

Dilluns 10 desembre:
12h: Presentació de les Jornades i de l'Exposició a càrrec de Jacinto Ceacero

p o r F a r n e s

Cuentos libertarios

Josefina y la izquierda

Desde que lo conté me quedó aún más claro. Fue una tarde a la salida de la radio. Josefina Juste conducía uno de los programas de aquella emisora tan particular que era, y es, Ràdio Klara. Había vuelto desde la Argentina a la tierra de sus padres, y aunque en circunstancias distintas, por parecidos motivos. Escapar de la miseria a la cual someten a los pueblos sus tiranos gobernantes. Lo dijo con toda la claridad que la caracteriza. Abrió los brazos todo lo que pudo y, mientras sus ojos se llenaban de tristeza acuosa, pronunció despacito:

-Videla, el dictador, lo tenía bien claro. Nos barrieron a todas. Dio igual a qué izquierda estuvieras, o si no la hubiera. Desde acá hasta acá todas fuimos detenidas, violadas, desaparecidas. Todas.

Josefina y la experiencia

Josefina nos contaba sus experiencias en la Argentina del corralito muchas tardes antes y después del programa radiofónico de los miércoles:

-Nos expoliaron el país y lo peor no fueron los saqueos a nuestra riqueza, lo peor fue su efecto en la vida de la gente.

Más de 10 años después millones de personas sufren en sus vidas, y en sus almas, los efectos devastadores de aquellas medidas genocidas para el pueblo argentino.

Yo, inocente de mí, pensé que estaría preparado y fuerte para resistir una cosa así. Cuando en abril de 2011 mi relación familiar saltó por los aires tras meses de sentir que algo no iba bien entendí que nuestra fortaleza es tan frágil como quebradizo puede ser el amor. Meses con mis ansiedades y dedicaciones a organizar luchas y más luchas. Meses de angustia de mi compañera, por no encontrar trabajo durante largo tiempo, junto a la vergüenza por acudir a Caritas algunas semanas para ajustar gastos en productos básicos.

Durante los siguientes meses sumé pérdidas a la pérdida del ser querido, perdí mis ilusiones de seguir luchando por un mundo mejor y más justo.

La experiencia me hizo reflexionar mucho sobre las palabras de Josefina. La experiencia me mostró en su más cruda realidad que sin amor, en su más amplio sentido, la lucha no tiene sentido.

Si vols col·laborar amb:

N O T Í C I A
Confederal

comunicacion-cgtpv@rojoynegro.info

envia els teus articles, notícies, dades, opinions
informacions, fotos...

Entrevista amb Joan Pinyana, Secretari General CGT-Castelló, sancionat per la direcció de Correos

“El nostre esforç està en construir un futur just per a les noves generacions obreres”

Va nèixer a finals dels anys cinquanta a Almassora (Castelló) en el si d'una família treballadora i modesta on “l'alegria de viure i la necessitat de tirar endavant espentaven”. Als 14 anys va compaginar els estudis nocturns a l'institut Ribalta amb el treball com a peó d'obra o jornalier al camp. Els estudis de magisteri reforçaren la seua vocació pedagògica que no pot amagar. Després de ser “segrestat per l'exèrcit espanyol un any” en negar-se a anar voluntàriament, es va dedicar al

llarg de dos anys a projectes rurals i comunes. Finalment comença a treballar l'any 1984 a Correos, empresa en la que continua i que acaba de sancionar-lo amb quinze mesos de suspensió de treball i sou. És enemic declarat de la docilitat, les humiliacions, les desigualtats i les injustícies. “He vist tantes”, relata, “sobretot en la meua infància, el final del franquisme, que van conrear en mi la rebel·lia i la lluita directa des de xicotet”. I aixó és el que continua demostrant tots els dies.

Joan, ets una persona tremendament activa i molt present en els moviments socials castellonencs i en la Confederació. Pots contar-nos d'on naix el teu compromís i quines són les teues principals inquietuts?

Va ser als 14 o 15 anys, els matins en l'horta d'Almassora, Vila-real, Borriana..., al costat de la foguera esperant a collir taronja, escoltava als vells. Entre ells vaig conèixer als represaliats del franquisme, gent de la CNT i la FAI d'Almassora, amb 20 i 30 anys de presó alguns, des del 39 d'ara endavant. Em parlaven dels afusellats, els exiliats, la guerra, el feixisme i els seus múltiples tentacles.

Pepe “el sifre”, Conillet, Casanya, Cucala, Manyano..., havien patit i envellit en les presons.

Amb ells vaig adquirir la consciència de classe treballadora, l'orgull de la classe productora que mantinc fermament, i la idea que la igualtat social i una nova societat fraterna i solidària són possibles.

Em van inculcar que la lluita per les emancipacions socials és justa, que val la pena barallar pels més desfavorits perquè el futur és nostre i nosaltres hem de transformar-lo.

Un fet rellevant va ocórrer als meus 16 anys, vaig descobrir que el meu avi matern, Martin, de Cantavieja, va morir de milicià a Terol en el 36, patint en la dictadura la meua àvia Estefanía tota la repressió dels falangistes i l'església del seu poble. Va haver d'exiliar-se interiorment a Castelló, fugint amb la meua mare de 3 anys i els meus dos oncles, Daniel i Martin que es va anar a França. La meua mare i la meua àvia m'ho ocultaven. Des d'eixe dia, una idea obsessiva de combat i justícia popular s'ha mantingut ferma en el meu interior, acreixent-se amb els anys. Mai els perdonarem i sabem qui van ser els responsables i on estan els hereus directes del feixisme en la nostra península.

Quina opinió et mereix tot el que està succeint arran la crisi del capitalisme?

El capitalisme del segle XXI és l'evolució natural dels projectes explotadors, repressius i fins i tot esclavistes que la Humanitat ha patit històricament. Des de l'aparició dels diners, l'acumulació de béns, terres i riqueses en poques mans, a canvi de tenir al poble en el jou de l'opressió i la por, amb els aliats de la religió i la força de les armes, la lluita per les llibertats i la igualtat ha sigut una causa antagònica amb el capitalisme. El capitalisme sempre s'ha sustentat amb aliances entre poder, diners i estat, tant ara com en l'època romana o la conquesta i destrucció del continent africà o americà. Avui dia, el què el capitalisme denomina CRISI, és l'empobriment general del poble i la instauració de la precarietat en el món laboral.

Joan, en la manifestació del 1er de Maig d'enguany a Castelló

La figura màxima del capitalisme és l'individu folrat de pasta, amb milions de propietats i assalariats al seu càrrec, ocupat en la seua parcel·la de poder per a fer-se més ric, a costa de la misèria de milions dels nostres semblants. Per a mi, és un càncer social a extirpar definitivament, és en definitiva l'enemic de la justícia popular, de la llibertat col·lectiva i la igualtat social.

Per què milites en la CGT i quin creus que és el seu paper en la lluita del moviment obrer a l'Estat espanyol?

Quan legalitzarem la Secció Sindical de CNT Correos Castelló, fa més de 25 anys, valorem els pros i contres de presentar-nos a les eleccions sindicals. Decidirem que la representació directa en la Junta Provincial i el Comitè ens donaria més armes legals i instruments laborals per a combatre l'explotació laboral, per a la conquesta de drets en el sector postal al costat de consolidar un projecte assembleari, en el qual tots i totes tingueren veu i vot. Cal pensar que encara que la participació no sempre és massiva, existeixen alternatives. I més avui dia, amb les noves tecnologies, que ben usades, afavoreixen la interrelació social i laboral, al costat de l'estalvi de temps i recursos econòmics. Després va venir el conflicte de les sigles, passarem a CGT, mantenint la mateixa honradesa i senzillesa laboral, fins avui, que ací seguim, consolidant la CGT Castelló com espai obert i comú per a la classe treballadora, per a aportar el nostre esforç a la construcció d'un futur just a les noves generacions obreres, en unió amb altres organitzacions i moviments socials.

Ara mateix estàs complint una sanció de 15 mesos de suspensió de treball i sou imposada per l'empresa en la que portes 28 anys treballant, Correos. Què ha passat?

Com he comentat, des dels 14 anys estic guanyant-me el pa amb la suor del meu esforç laboral, ara porte 28 anys interromputs en Correos i d'ells, els últims 24 a Lluçena (Castelló), de carter rural unipersonal. Sóc delegat electe de CGT Correos, des de fa 10 anys, perquè els meus companys així ho han decidit, doncs anteriorment, sent delegat i també pare d'una filla i un fill, em dedicava a la meua família i l'acció sindical sense ús d'hores sindicals. Actualment compagine el treball de carter rural amb l'acció sindical directa. Al juny 2011, van ser les eleccions sindicals en Correus, la candidatura de CGT va rebre el suport de la plantilla postal, amb el resultat de 5 delegats. A partir d'eixe moment, se'm va posar en el punt de mira per a intentar escapar la nostra acció sindical. Hem vist tanta corrupció, tripijocs laborals, contractació d'amics i familiars, il·legalitats i abusos laborals, que la meua signatura ha estat en multitud de denúncies i judicis. CGT no pot permetre que la injustícia i l'abús de poder campen a plaer.

Amb falsedats i legislació manipulada, pot el poder opressor reprimir, coaccionar, detenir i fins i tot en els temps de la dictadura, eliminar. Lluitaré contra la meua injusta i immoral sanció disciplinària de 15 mesos de treball i sou en els jutjats, amb la veritat i el cap alt com a treballador honest que sóc, menyspreant a eixos repressors de la Zona 6ª- València i esperant que els arribe la justícia popular, ja que són causants de grans disgus-

tos i perjudicis a la plantilla postal d'aquesta zona.

Quina creus que és la manera d'afrontar la creixent repressió que pateix la desobediència?

On existeix lluita hi ha repressió, i més si eixa lluita és per causes col·lectives i dirigides a protegir a les més febles, precàries i abandonades socialment. Res hem d'esperar ni confiar de l'estat burgès ni dels seus serfs apessegats. Si hem d'avançar i conquerir el nostre dret legítim a viure amb dignitat i amb totes les necessitats cobertes, per a nosaltres i les generacions esdevinidores, solament existeix el camí del suport mutu i la solidaritat de classe obrera, de la Revolució social adaptada a la revolta popular del repartiment de la riquesa col·lectiva, a l'abandó dels usos i consums capitalistes, a la creació de comitès de justícia ciutadana que combata els abusos, la formació continuada de vells usos col·lectius i a l'anàlisi fred de les causes dels nostres patiments.

Observe que cada dia tenim més contactes i enllaços ciutadans, el clam popular que aquest sistema està fracassat i que la seua arrel està podrida amb corc capitalista és major dia a dia.

Solament falta vèncer les reticències a la unitat, res podem perdre perquè el poder ens vol portar al pessimisme, a l'individualisme i la desunió, nostra és la tasca d'unificar la classe treballadora perquè s'encamine al model llibertari de la igualtat, la solidaritat entre pobles i el desenvolupament de la vertadera llibertat, sense explotadors ni explotats i amb el dret legítim a una vida plena i digna.

Vols afegir alguna cosa més?

Sí, fer una crida a l'augment de la mobilització i pressió social, amb estratègia i reflexió serena, per a fer el pas següent, que és la recuperació de poder popular i social, tant econòmic com laboralment, cridant a eixa joventut crítica i activa a implicar-se en eixe canvi imprescindible, Necessitem eixe món nou i ens el mereixem.

LIBERTAD MONTESINOS
Equip de Comunicació CGT-PV

COMPTE SOLIDARI AMB JOAN PINYANA

0019-4748-21-4210001583

Més informació: CGT-Castelló 96 425 06 36